

זרתוסטרה (פרסית) = זורואסטר (יוונית) = אמגושיות (עברית)

דת דואלית עתיקה באירן. מקורותיה הם הדתות הפאגאניות באירן והשפעה הודית. זרתוסטרה היה נביא בעל בשורה שייסד דת המבוססת על כתבי קודש שירדו משמיים. הערכות זמנו נעות בין 7000 ל-500 לפני הספירה. המחקר מתייחס אליו כאדם שחי בסביבות 1000 עד 1400 לפני הספירה.

זו היא דת דואלית, עם קירבה למונותאיזם, המבוססת על שני אלים- טוב ורע, ועל מלחמה מתמדת ביניהם. מאבק קוסמי, בין אמת לשקר ובין אור לחושך, שהוא יסוד קיומנו.

עקרונותיה בתמצית: " הומאטה, הוכטה, הוברשטה" = מחשבות טובות, מילים טובות, מעשים טובים. כורש היה זרתוסטרי. בישעיהו פרק מ"ה פסוקים א' – ז' יש ויכוח עם התפיסה הדואלית הזורואסטריית: " כה אמר ה' למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גויים ... אני ה' ואין עוד זולתי אין אלוהים ... למען ידעו ממזרח השמש וממערבה כי אפס בלעדי אני ה' ואין עוד. יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא רע אני ה' עושה כל אלה".

דת זו השפיע רבות על היהדות (צדיק וטוב לו, רשע ורע לו, גם בעולם הבא – גן עדן וגיהנום. מגילת מלחמת בני אור בבני חושך, של כת מדבר יהודה ועוד) ועל הנצרות (לוציפר).

בדת העממית יש גם אלים מוחשיים. יש איסור על קבורת או שריפת מתים – אלו הושארו לעופות ולחיות אוכלי הפגרים. יש פולחן אש שהוא סמלו של האל הטוב.

הכיבוש המוסלמי של אירן בשנת 636 הביא לרדיפת המאמינים, אך עדיין הדת קיימת ותמיד הייתה קיימת ליד האיסלם.

סוף העולם נדחה ל-3000 שנה לאחר מות זרתוסטרה, אז המשיח יוולד משושלתו של זרתוסטרה. המתים ישובו לתחייה ועולם חדש ושלם יתחיל מחדש.

המשיח – שאה בהרם – shah bahram. בהאא אללה הציג עצמו כלפי הזרתוסטרים כאותו משיח. חלק מהמנהגים והחגים העתיקים של אירן והדת הזרתוסטרית נמצאים כיסודות בדת הבהאאית: נרוז – ראש השנה ביום השיוויון האביבי.

טווסים – סימורג' – הציפור האגדית שהיא התגלמות האלוהים. מקשרת בין שני העולמות. נצח. לוטוס – המסמל את ההתבוננות הפנימית ואת הנצח.